

## บทที่ 2

## วิธีดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาวัยรุ่นชายรักร่วมเพศอายุระหว่าง 18-21 จำนวน 100 คน และนักศึกษาวัยรุ่นชายรักต่างเพศอายุระหว่าง 18-20 ปี จำนวน 100 คน สุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Random Sampling) จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 200 คน โดยมีวิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

## 1. ใช้วิธีการสัมภาษณ์และขอความร่วมมือ เพื่อทราบคุณสมบัติดังนี้ คือ

1.1 วัยรุ่นชายรักร่วมเพศ จะต้องมีความอายุระหว่าง 18-21 ปี มีความรัก ความสนใจ และมีความต้องการที่จะมีพฤติกรรมด้านความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกันหรือเคยมีพฤติกรรมด้านความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกันมาแล้ว และไม่เคยมีพฤติกรรมด้านความสัมพันธ์ทางเพศกับต่างเพศ

1.2 วัยรุ่นชายรักต่างเพศ จะต้องมีความอายุระหว่าง 18-21 ปี มีความสนใจในเพศตรงข้าม อาจเคยหรือไม่เคยมีพฤติกรรมด้านความสัมพันธ์ทางเพศกับต่างเพศมาแล้ว แต่ไม่เคยมีพฤติกรรมด้านความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกัน

1.3 วัยรุ่นชายรักร่วมเพศ จะต้องเป็นประเภทที่ยอมรับว่าตนเอง เป็นรักร่วมเพศและไม่ปกปิดความเป็นรักร่วมเพศ

2. พิจารณาเลือกกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม โดยการจับคู่ทางด้านสถาบันการศึกษา, คณะ และภาควิชา

เหตุผลในการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวคือ

1. วัยรุ่นอายุระหว่าง 18 - 21 ปี เป็นวัยรุ่นตอนปลายที่เหมาะสมในการศึกษา เพราะเป็นวัยที่จะต้องสร้างเอกลักษณ์ให้สมบูรณ์ โดยเฉพาะเอกลักษณ์ทางเพศ และวัยนี้จะมี การ



แสดงลักษณะพฤติกรรมทางเพศให้เห็นเด่นชัดมากกว่าในวัยรุ่นตอนต้น (Schultz 1972 : 170)

2. ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นร่วมเพศที่ไม่ปกปิด ความเป็นรกร่วมเพศแต่ไม่ประกาศตัว เนื่องจากเป็นพวกที่มีความแตกต่างจากพวกที่ประกาศตัว (Berger 1983 : 132 - 135) อีกทั้งมีอยู่เป็นจำนวนมาก และผู้วิจัยสนใจศึกษาเพียงกลุ่มเดียว

3. ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย เนื่องจากเป็นมหาวิทยาลัยเปิดของรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชนตามลำดับ ซึ่งมหาวิทยาลัยเปิดของรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชนจะมีลักษณะค่อนข้างให้ความเป็นอิสระแก่นักศึกษามากกว่ามหาวิทยาลัยปิดของรัฐ ทำให้นักศึกษาที่เป็นวัยรุ่นร่วมเพศมีการแสดงออกให้เห็นเด่นชัดมากกว่าในมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ

#### เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1. แบบสัมภาษณ์ประวัติส่วนตัว ซึ่งสอบถามเกี่ยวกับ อายุ สถานศึกษา สภาพครอบครัว และลักษณะพฤติกรรมทางเพศ เป็นต้น

2. แบบสำรวจอัตมโนทัศน์ของเพียร์ และแฮร์ริส (The Piers-Harris Children's Self-Concept Scale) ซึ่งแปลและดัดแปลงเป็นภาษาไทยโดย กระณีการ์ ภูประเสริฐ (2517) ลักษณะแบบสำรวจประกอบด้วยข้อความ 80 ข้อ แสดงถึงลักษณะต่าง ๆ รวม 7 องค์ประกอบ ได้แก่

องค์ประกอบที่ 1 แสดงลักษณะทางพฤติกรรม (Behavior)

องค์ประกอบที่ 2 แสดงลักษณะทางสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียน (Intellectual and School Status)

องค์ประกอบที่ 3 แสดงลักษณะทางรูปร่างลักษณะและคุณลักษณะ (Physical Appearance and Attribute)

องค์ประกอบที่ 4 แสดงลักษณะทางความวิตกกังวล (Anxiety)



องค์ประกอบที่ 5 แสดงลักษณะทางความเป็นคนนำนิยม (Popularity)

องค์ประกอบที่ 6 แสดงลักษณะทางความสุขและความพอใจ (Happiness and Satisfaction)

องค์ประกอบที่ 7 แสดงลักษณะทางลักษณะที่เป็นลัทธิรวม (Total Scores)

ข้อความแต่ละข้อของแบบสำรวจ เป็นประโยคบอกเล่าอธิบายเกี่ยวกับพฤติกรรมของตนเองทั้งในทางบวกและทางลบ และแต่ละข้อความมีคำตอบให้เลือกได้ 2 ประเภทคือ จริงและไม่จริง กำหนดให้ผู้ตอบเลือกคำตอบให้ตรงกับความรู้สึกของตนเอง โดยให้เลือกเพียงคำตอบเดียว

เกณฑ์การให้คะแนน คือ คำตอบข้อใดที่แสดงว่าคุณคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในด้านดี ข้อนั้นจะได้คะแนน 1 คะแนน แต่ถ้าคำตอบข้อใดที่แสดงว่าคุณคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในด้านไม่ดี ข้อนั้นจะไม่ได้คะแนน โดยคะแนนเต็มของแบบสำรวจคือ 80 คะแนน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เปลี่ยนคำบางคำในแบบสำรวจอัตโนมัติได้แก่ คำว่า "ครู" เปลี่ยนเป็น "อาจารย์" และ "โรงเรียน" เปลี่ยนเป็น "มหาวิทยาลัย" เพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง

เหตุผลในการเลือกใช้แบบสำรวจนี้

1. แบบสำรวจนี้ เพียร์ และแฮร์ริส (Piers and Harris) ได้สร้างและปรับปรุงเพื่อวัดอัตถิภาวนิยมของเด็กอายุตั้งแต่ 8 ปี จนถึงวัยรุ่นตอนปลาย ซึ่งมีความเหมาะสมกับระดับกลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาครั้งนี้
2. วิธีการใช้แบบสำรวจ การตรวจให้คะแนนและการแปลผลมีการวางเกณฑ์ไว้อย่างแน่นอน
3. ความตรง (Validity) ของแบบสำรวจนี้ เพียร์ และแฮร์ริส (Piers and Harris 1964 : 6) ได้ตรวจสอบความตรงตามภาวะสันนิษฐาน (Construct Validity) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กปัญญาอ่อนที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นอายุเฉลี่ย 16.8 ปี IQ เฉลี่ย 70 พบว่าคะแนนที่ได้จากแบบสำรวจต่ำกว่ากลุ่มเด็กปกติคือเด็กปัญญาอ่อนมีอัตถิภาวนิยมในทางไม่ดี



นอกจากนี้ มอเรน (Moran 1978 : 60 20-A) ได้วิเคราะห์องค์ประกอบของแบบ  
สำรวจอัตมโนทัศน์จำนวน 3 ฉบับคือ

- 1) Barksdale Self-Esteem Scale
- 2) The Tennessee Self-Concept Scale
- 3) The Piers-Harris Children's Self-Concept Scale

โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กเม็กซิกัน-อเมริกัน (Mexican-American) เกรต 7 ที่สถานภาพ  
ทางเศรษฐกิจต่ำ พบว่า The Piers-Harris Children's Self-Concept Scale เป็น  
เครื่องมือที่ใช้วัดอัตมโนทัศน์ได้สมบูรณ์ โดยไม่ต้องใช้เครื่องมืออื่นประกอบในขณะที่แบบสำรวจอีก  
2 ฉบับนั้น มีองค์ประกอบที่สัมพันธ์กันน้อยมากและควรใช้ร่วมกัน

สำหรับแบบสำรวจอัตมโนทัศน์ฉบับภาษาไทยที่ กรกฎาคม ภูประเสริฐ (2517)  
ได้หาค่าความตรงในการแปล โดยนำแบบสำรวจอัตมโนทัศน์ฉบับภาษาไทยและฉบับภาษาอังกฤษ  
ต้นฉบับ ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาปริญญาโท ภาควิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย  
จำนวน 60 คน ทดสอบด้วยวิธี test-retest โดยเว้นช่วงเวลา 2 สัปดาห์ ได้ดัชนีความ  
ตรงในการแปลโดยวิธีเพียร์สัน เท่ากับ .86

4. ความเที่ยง (Reliability) ของแบบสำรวจนี้ กรกฎาคม ภูประเสริฐ  
(2517) ได้นำแบบสำรวจฉบับที่แปลและดัดแปลง เป็นภาษาไทยให้เหมาะสมแล้วไปทำการ  
ทดสอบหาความเที่ยง กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 - 3 โรงเรียนบางกะปิ  
กรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน โดยใช้สูตร กูเดอริชชาร์ดสัน 21 (Kuder Richardson  
Formula 21) ได้ดัชนีความเที่ยงสูงถึง .81

ต่อมา รุ่งนภา ชมะ (2522) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตมโนทัศน์ ความเชื่อ  
อำนาจภายในภายนอกตน และสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน โดยนำแบบสำรวจอัตมโนทัศน์ของ  
เพียร์และแฮร์สันไปหาค่าความเที่ยง โดยใช้สูตร กูเดอริชชาร์ดสัน 21 ได้ดัชนีความ  
เที่ยงเท่ากับ .78 ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับของกาญจนา แก้วเย็น (2523) ที่ศึกษาความสัมพันธ์  
ระหว่างลำดับการเกิดและอัตมโนทัศน์ และหาความเที่ยงของแบบทดสอบนี้โดยใช้สูตร กูเดอริช  
ชาร์ดสัน 21 เช่นกัน คือ มีค่าเท่ากับ .785



ส่วนวิธีผลพิกตร มนุเควต (2524) ได้หาความเที่ยงโดยวิธีการล่อซ้ำ (test-retest) ได้ค่าดัชนีความเที่ยงเท่ากับ .87 และโดยการวิเคราะห์ความคงที่ภายใน (Internal Consistency) ใช้สูตร คูเตอร์ ริชาร์ดสัน 21 ได้ค่าเท่ากับ .85 ในขณะที่ ศิริบุญศรี ศรศึกษานันท์ (2527) ได้นำแบบสำรวจอัตรภาพที่สร้างขึ้นโดยยึดแนวมาจากกรณีการ ฎุประเสีริฐ (2517) นี้ โดยผ่านการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิ และผ่านการทดลองใช้กับนักเรียน ขึ้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนารินุกูล จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 70 คน ทดสอบ 2 ครั้ง ห่างกัน 2 สัปดาห์เพื่อหาค่าความเที่ยงแบบ test - retest ปรากฏว่าได้ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ของคะแนนแบบสำรวจทั้ง 2 ครั้ง สูงถึง .93

นอกจากนี้ เจทท์ (Jegede 1982 : 249-261) ได้นำแบบสำรวจอัตรภาพ โนทัศน์ ของเพียร์และแฮร์ลีย์ มาวิเคราะห์ความคงที่ภายใน (Internal Consistency) โดยใช้ สูตร คูเตอร์ ริชาร์ดสัน 21 พบว่ามีค่าดัชนีความเที่ยงตั้งแต่ .78 ถึง .93 ขึ้นกับกลุ่มเด็กที่ ศึกษา และหาความเที่ยงโดยวิธีแบ่งครึ่ง (Odd Even Formula) โดยหาความสัมพันธ์ของ คะแนนแบบสำรวจทั้ง 2 ส่วน โดยใช้สูตร สเปียร์แมน บราวน์ (Spearman Brown) พบว่า มีค่าดัชนีความเที่ยงตั้งแต่ .87 ถึง .90

3. แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของตนเอง ที่ ถัน แพเพเซอร์ (2517) สร้างขึ้นตามแนวคิดของ โรเจอร์ (Rogers 1972 : 117) และได้รับการดัดแปลง โดยผู้กัญญา กุลอึ้ง (2523)

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) มีตัวเลือก 5 อันดับ (1 - 5) แต่ละข้อความเป็นข้อความที่แสดงลักษณะพฤติกรรมของพ่อแม่ที่ให้การอบรม เลี้ยงดู หรือปฏิบัติต่อเด็กที่เป็นแบบประชาธิปไตย แบบทอดทิ้ง และแบบให้ความคุ้มครองมากเกินไป 3 แบบ ๆ ละ 20 ข้อ รวมทั้งสิ้น 60 ข้อ

ข้อ 1, 4, 7, . . . . ., 58 เป็นข้อความที่แสดงว่าพ่อแม่ให้การอบรมเลี้ยงดูแบบ ทอดทิ้ง เช่น "เมื่อท่านกระทำผิด พ่อแม่จะลงโทษหรือว่ากล่าวอย่างรุนแรง"

ข้อ 2, 5, 8, . . . . ., 51 เป็นข้อความที่แสดงว่าพ่อแม่ให้การอบรมเลี้ยงดูแบบ ประชาธิปไตย เช่น "เมื่อท่านขอความช่วยเหลือ จะให้ความร่วมมือในการทำงานอย่างดี"



ข้อ 3, 6, 9,....., 60 เป็นข้อความที่แสดงว่าพ่อแม่ให้การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองมากเกินไป เช่น "ไม่ยอมให้ทำนคบเพื่อนต่างเพศเพราะกลัวจะเสียเด็ก"

เกณฑ์ในการให้คะแนน พิจารณาจากคำตอบที่ผู้ตอบทำเครื่องหมายถูก (✓) ในข้อมาตรฐานทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในข้อ "มากที่สุด" ให้ 5 คะแนนในข้อ "มาก" ให้ 4 คะแนน ในข้อ "ปานกลาง" ให้ 3 คะแนน ในข้อ "น้อย" ให้ 2 คะแนน และในข้อ "น้อยที่สุด" ให้ 1 คะแนน เมื่อรวมคะแนนการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบแล้ว ผู้ตอบคนใดได้คะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบใดแบบหนึ่งมากกว่าการอบรมเลี้ยงดูอีก 2 แบบ ตั้งแต่ 5 คะแนนขึ้นไป จะถือว่าได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบนั้น แต่ถ้าคะแนนการอบรมเลี้ยงดูที่สูงที่สุดต่างกับอีก 2 แบบไม่ถึง 5 คะแนน ข้อมูลนั้นต้องตัดทิ้ง การถือเอาความแตกต่าง 5 คะแนน หรือเท่ากับคะแนนเต็มของข้อความนั้นก็เพื่อจะได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างตามประเภทของการอบรมเลี้ยงดูได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

#### เหตุผลในการเลือกใช้แบบสอบถามนี้

ในการสร้างแบบสอบถามนี้ ผู้สร้างได้นำไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนต่าง ๆ ในจังหวัดสงขลา รวม 404 คน โดยดำเนินการ 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 หาพฤติกรรมเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู ระยะที่ 2 พิจารณาเลือกประเภทพฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดู และระยะที่ 3 วิเคราะห์พฤติกรรมการอบรมเลี้ยงดูส่งผลการทดสอบ แต่ละครึ่งได้มีการปรับปรุงแก้ไข และในครั้งสุดท้ายปรากฏดัชนีที่แสดงถึงคุณภาพของแบบทดสอบดังนี้คือ

อำนาจจำแนก โดยวิธีหาความแตกต่างระหว่างกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แยกตามประเภทการอบรมเลี้ยงดู โดยใช้ที-เทสต์ (t-test) มีค่าตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป

ความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีวิเคราะห์ความคงที่ภายใน (Internal Consistency) ใช้สูตรของการ์เรตต์ (Garrett) มีค่าดัชนีความเที่ยงของการอบรมเลี้ยงดูแต่ละประเภทดังนี้

การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	.9855
การอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง	.9945
การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองมากเกินไป	.9830
ความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งฉบับ	.9692



ความตรง (Validity) ของแบบสอบถาม มีความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยการตัดสินของอาจารย์ ภาควิชาจิตวิทยา การศึกษาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

จะเห็นว่าแบบสอบถามนี้ เป็นแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์พอที่จะนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยได้ เนื่องจากนอกจากจะมีความตรงแล้ว ยังมีค่าดัชนีความคงที่ภายในระดับสูง และการเลือกคำตอบเฉพาะข้อที่มีอำนาจชี้ขาดกลุ่มได้คะแนนสูง และกลุ่มได้คะแนนต่ำ หลังการนำไปทดลองใช้นั้นเป็นการแสดงว่า แบบสอบถามนี้มีลักษณะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (Homogeneity) สามารถวัดลักษณะที่ต้องการวัดไปในทิศทางเดียวกันและปรากฏว่าในปีต่อ ๆ มา มีผู้นำแบบสอบถามนี้ไปใช้มาหลายครั้ง เช่น

ในปี 2523 ลุ่กัญญา กุลอั้ง ได้ให้คณาจารย์ภาควิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และได้ตัดแปลงข้อความบางข้อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังได้หาค่าเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิเคราะห์ความคงที่ภายในแบบโคเอฟฟิเชียนท์ แอลฟา (Coefficient Alpha) พบว่ามีดัชนีความเที่ยงของการอบรมเลี้ยงดูแต่ละประเภท ดังนี้

การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	.83
การอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง	.83
การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองมากเกินไป	.87

หลังจากนั้น วิมลพักตร์ มนุแล้วต (2524) ได้นำแบบสอบถามของถิ่น แพเพเซอร์ (2517) ที่ตัดแปลงโดย ลุ่กัญญา กุลอั้ง (2523) นี้ไปหาความเที่ยงโดยวิธีทดสอบซ้ำ (test-retest) ได้ค่าดัชนีความเที่ยงเท่ากับ .79 และโดยวิเคราะห์ความคงที่ภายในแบบโคเอฟฟิเชียนท์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาช (Cronbach) ตามการอบรมเลี้ยงดูแต่ละประเภท ได้ค่าดัชนีความเที่ยง ดังนี้

การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	.76
การอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง	.77
การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองมากเกินไป	.70



นอกจากนี้การวิเคราะห์ความแตกต่างรายข้อระหว่างกลุ่มผู้ได้คะแนนสูงและต่ำจากแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแต่ละประเภท โดยที-เทสต์ (t-test) ผลปรากฏดังนี้

แบบประชาธิปไตย	มีค่าที่ (t) ระหว่าง	1.24-5.88
แบบทอดทิ้ง	มีค่าที่ (t) ระหว่าง	1.73-5.88
แบบให้ความคุ้มครองมากเกินไป	มีค่าที่ (t) ระหว่าง	1.78-6.00

ครั้งล่าสุด อัญรัตน์ จิรรุ่งศ์ฤงคาร (2526) ได้วิเคราะห์ความแตกต่างรายข้อระหว่างกลุ่มผู้ที่ได้คะแนนสูง และกลุ่มผู้ที่ได้คะแนนต่ำจำนวน 25% ของผู้ตอบแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแต่ละประเภทโดย ที-เทสต์ (t-test) ปรากฏว่า

แบบประชาธิปไตย	มีค่า (t) ระหว่าง	1.93-14.05
แบบทอดทิ้ง	มีค่า (t) ระหว่าง	2.41-8.98
แบบให้ความคุ้มครองมากเกินไป	มีค่า (t) ระหว่าง	1.85-10.52

ส่วนค่าความเที่ยงของแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูนี้ อัญรัตน์ ยังได้คำนวณหาโดยวิเคราะห์ความคงที่ภายในแบบโคเอฟฟิเชียนท์ แอลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาช (Cronbach) และวิธีทดสอบซ้ำ (test-retest) ได้ค่าดัชนีความเที่ยงดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



ตารางที่ 1 ค่าดัชนีความเที่ยงของแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแต่ละประเภท

ครั้งที่	สูตรหรือวิธีการใช้	ดัชนีความเที่ยง
การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย		
1	Coefficient Alpha	0.32
2	Coefficient Alpha	0.84
1+2	test - retest	0.85
การอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง		
1	Coefficient Alpha	0.84
2	Coefficient Alpha	0.88
1+2	test - retest	0.83
การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองมากเกินไป		
1	Coefficient Alpha	0.75
2	Coefficient Alpha	0.76
1+2	test - retest	0.78

ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงใช้แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของถิ่น แพเพอร์ (2517) ที่ได้รับการดัดแปลงโดย ลักัญญา กุลอึ้ง (2523)

#### การดำเนินการ

แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นทดลองใช้เครื่องมือ โดยนำแบบสำรวจอัตโนมัติ และแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของตนเอง ไปทดลองใช้กับนิสิตวัยรุ่นชายรักร่วมเพศและรักต่างเพศ อายุระหว่าง 18-21 ปี จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวนกลุ่มละ 20 คน รวมทั้งสิ้น 40 คน แล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าดัชนีความเที่ยง ปรากฏผลดังนี้



1.1 แบบสำรวจ วจัฒมโนทัศน์ หาคความเที่ยงโดยวิเคราะห์ความคงที่ภายใน (Internal Consistency) ใช้สูตร คูเดอร์ ริชาร์ดสัน 20 (Kuder Richardson Formula 20) ได้ค่าดัชนีความเที่ยงเท่ากับ .88

1.2 แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของตนเอง หาคความเที่ยง โดยวิเคราะห์ความคงที่ภายใน (Internal Consistency) แบบโคเอฟฟิเชียนท์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาช (Cronbach) พบว่า มีค่าดัชนีความเที่ยงของการอบรมเลี้ยงดูแต่ละประเภทดังนี้

การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	.82
การอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง	.88
การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองมากเกินไป	.83
ความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งฉบับ	.74

2. ยืนยันเครื่องมือไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง โดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับประวัติส่วนตัวก่อน แล้วจึงให้ตอบแบบสำรวจ วจัฒมโนทัศน์ และแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของตนเองตามลำดับ โดยไม่จำกัดเวลา และหลังจากการตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ของแบบทดสอบแต่ละฉบับ แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติต่าง ๆ ตามต้องการ

#### การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ SPSSX คำนวณ และวิเคราะห์ค่าต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. หาค่าสถิติมูลฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนจากแบบสำรวจ วจัฒมโนทัศน์

2. ใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-Way Analysis of Variance) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนน วจัฒมโนทัศน์ของวัยรุ่นใน 7 องค์ประกอบ ตามตัวแปร ลักษณะพฤติกรรมทางเพศ และการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของตนเอง



3. ถ้าการวิเคราะห์ในข้อ 2 พบว่า มีนัยสำคัญ ก็ทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีของ เชฟเฟ (Glass and Stanley 1970 : 443 - 445)

4. ใช้สถิติทดสอบไค-สแควร์ (Chi-Square) วิเคราะห์ว่า ลักษณะพฤติกรรมทางเพศมีความสัมพันธ์กับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของตนเองหรือไม่



ศูนย์วิทยพัชร์พยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย